● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr 2-3 în pagi nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest

VIAŢA DE ORGANIZAŢIE

ACTUALITATEA

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5411

4 PAGINI – 25 BANI

MIERCURI 12 OCTOMBRIE 1966

Fostul ucenic, tînărul Alexandru Bigu, a venit la muncitorul cu înaltă calificare Ion Dumitru, fostul lui „profesor" de la secţia sculeria centrală — Uzinele „1 Mai" Ploieşti — care lucrează la o maşină modernă dirijată electronic, să-l consulte într-o problemă privind funcţionarea acestui complicat agregat

Foto O. PLECAN

În fabricaţie celofibra colorată

GALAŢI (de la coresp. nostru).

Printre produsele noi obţinute în acest an la Combinatul de fibre artificiale de la Brăila se numără şi celofibra colorată, realizată aici pentru prima dată în ţară.

Este vorba pentru început de celofibra neagră obţinută în cadrul probelor tehnologice la staţia-pilot. Pregătirile organizatorice şi punerea la punct a soluţiilor de fabricaţie ce privesc noul produs permit chimiştilor de la Brăila ca pînă la sfîrşitul anului curent să livreze celofibră şi în alte trei culori: roşu, albastru şi maron.

UN NOU AN ÎN ÎNVĂŢĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC

Ing. Teodor Marian

director al Direcţiei propagandei agricole din Consiliul Superior al Agriculturii

În curînd va începe un nou an în învăţămîntul agrozootehnic de masă. Sute de mii de cursanţi, care au absolvit anii I şi II şi, alături de ei, cei care se înscriu în anul I, vor audia lecţii, vor participa la seminarii şi lucrări practice pe probleme care îi interesează direct în activitatea ce o desfăşoară pentru creşterea recoltei de cereale, plante tehnice, legume şi fructe, pentru dezvoltarea creşterii animalelor şi a producţiei de carne, lapte, ouă etc. În 1965 a absolvit cursurile celor 3 ani de studiu prima promoţie de 383 000 cursanţi, iar în anul în curs peste 160 000.

În acest an, în cooperativele agricole de producţie şi gospodăriile agricole de stat se vor organiza cu absolvenţii cursurilor agrozootehnice, promoţia 1965 şi 1966, cercuri de aprofundarea cunoştinţelor — după specificul unităţii — cu următoarele profile: Cultura plantelor de cîmp: agrotehnica culturilor irigate, agrotehnica terenurilor în pantă; Cultura legumelor: cultura legumelor în sere şi răsadniţe, cultura specială a principalelor legume cu apariţie timpurie şi tîrzie în cîmp; Cultura pomilor: cultura principalelor specii de pomi fructiferi cu privire la: întreţinerea plantaţiilor, metode de cultură intensivă, folosirea unor terenuri şi condiţii specifice pentru cultura arbuştilor fructiferi; Cultura viţei de vie: îngrijirea plantaţiilor tinere şi pe rod la viţa de vie; Creşterea animalelor: creşterea vacilor de lapte, îngrăşarea taurinelor, creşterea porcilor, creşterea păsărilor, creşterea şi îngrăşarea ovinelor.

La fiecare cerc în parte — indiferent de profil — se vor ţine, ca lecţii de deschidere, două expuneri cu caracter economic.

Astfel, pentru cercurile din cooperativele agricole de producţie, primele lecţii vor fi: organizarea, normarea şi retribuirea muncii; folosirea raţională a fondului de acumulare, iar pentru gospodăriile agricole de stat: conducerea şi planificarea activităţii gospodăriilor agricole de stat; conducerea şi specializarea producţiei gospodăriilor agricole de stat.

La ciclul de aprofundare a cunoştinţelor vor fi cuprinse cadrele de bază din unitate, membri ai consiliului de conducere, brigadierii, şefii de echipă şi membrii cooperatori care au absolvit învăţămîntul agrozootehnic de 3 ani.

Durata cursurilor la ciclul de aprofundare va fi de 1 an.

Pentru a veni în sprijinul cursanţilor, Consiliul Superior al Agriculturii a editat 6 titluri de manuale într-un tiraj de 117 000 exemplare pentru ciclul de 3 ani şi 16 titluri în-

(Continuare în pag. a II-a)

Faceţi-mi loc să trec!

Foto: ION CUCU

Un imperativ la care ţăranii cooperatori din comuna Gherăseni şi mecanizatorii răspund cu multă promptitudine: semănatul grîului

Foto: AGERPRES

ÎN EDITURA POLITICĂ

a apărut

NICOLAE CEAUŞESCU

Pentru progresul continuu al ştiinţei, învăţămîntului şi culturii româneşti

• CUVÎNT DE SALUT LA SESIUNEA SOLEMNĂ CONSACRATĂ SĂRBĂTORIRII CENTENARULUI ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA — 26 septembrie 1966

• CUVÎNTARE LA ADUNAREA CONSACRATĂ DESCHIDERII FESTIVE A ANULUI UNIVERSITAR 1966—1967 — 3 octombrie 1966

Broşura a fost tipărită într-un tiraj de masă

PESTE PREVEDERILE PLANULUI

DEVA (de la corespondentul nostru)

La oţelăria nr. 2 a Combinatului siderurgic Hunedoara a fost elaborată cea de a 15 000-a tonă de oţel peste planul de producţie. De altfel, toate marile secţii ale combinatului au intrat în cel de al patrulea trimestru al anului cu importante realizări privind îndeplinirea angajamentelor în întrecere. Valoarea producţiei totale dată peste plan în cele trei trimestre depăşeşte suma de 137 milioane lei.

PLECAREA TOVARĂŞULUI GUS HALL

Marţi dimineaţa a părăsit Capitala tovarăşul Gus Hall, secretar general al Partidului Comunist din S.U.A., care la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Român a făcut o vizită în ţara noastră.

Tovarăşul Gus Hall a fost însoţit de doi membri ai conducerii Partidului Comunist din S.U.A.

La aeroportul Băneasa, oaspeţii au fost conduşi de tovarăşii Nicolae Ceauşescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Alexandru Bîrlădeanu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

(Agerpres)

PLECAREA DELEGAŢIEI P. C. DIN NORVEGIA

Marţi dimineaţa a părăsit Capitala delegaţia Partidului Comunist din Norvegia, condusă de tovarăşul Reidar Larsen, preşedintele Partidului Comunist din Norvegia, care, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită în ţara noastră.

Din delegaţie au făcut parte tovarăşii Just Lippe, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia, şi Birger Bakken, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia.

La aeroportul Băneasa delegaţia a fost salutată de tovarăşii Nicolae Ceauşescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Andrei Ştefan, prim-adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

(Agerpres)

Gorunul lui Horia

Nicolae Dragoş

Există o permanenţă a istoriei, un drum continuu al evenimentelor ei, unite printr-o implacabilă logică socială, completîndu-se şi urmîndu-se într-o intimă ascendenţă, izvorîtă din năzuinţa unanimă a celor mulţi spre un viitor luminos. Venind din milenii, venind de departe, istoria poporului nostru a consemnat expresiv în memoria expresivă a vremilor fapte care-şi întîmpăresc semnificaţiile în legende, care, cunoscute din perspectiva devenirilor de azi, îndreptăţesc sentimentul demn şi înălţător pe care-l inspiră conştiinţa că sîntem urmaşii unor înaintaşi ce au ştiut sluji şi apăra, cu devotament şi eroism, pămîntul sfînt al patriei, independenţa, graiul şi tradiţiile sale. Scrutînd în trecutul poporului — căruia fiecare îi aparţinem, dăruiţi prin toate fibrele fiinţei noastre — descoperim, în straturile luminoase ale timpurilor sale pildele unei exemplare etici sociale. Întotdeauna, înaintaşii noştri au ştiut să se împodobească cu cea mai de preţ diademă — dragostea neţărmurită faţă de ţară. Urcă, simbolic prin ani, demnul rege dac, Decebal care, la Sarmizegetusa, după ce a făcut totul pentru a nu ingenunchea, a sfîrşit printr-un gest căruia urmaşii i-au deslușit dimensiunile legendare. („Din zei de-am fi scoborîtori / C-o moarte tot sîntem datori! / Totuna e dacă-ai murit / Flăcău ori moş îngîrbovit; / Dar nu-i totuna leu să mori / Ori cîne-nlănţuit"). *Străluceşte, simbolic prin ani, cumpătarea înţeleaptă a lui Mircea cel Bătrîn, care, năzuind să dea ţării statornicie şi prosperitate, a înfruntat eroic, sprijinit de mulţime, încercările din afară de a îngenunchea ţara.* („Împăraţi pe care lumea nu putea să-i mai încapă, / Au venit şi-n ţara noastră de-au cerut pămînt şi apă. / — Şi nu voi ca să mă laud, nici că voi să te-nspăimînt, / Cum veniră se făcură toţi o apă şi-un pămînt / ...Eu? Îmi apăr sărăcia şi nevoile şi neamul. / Şi de-aceea tot ce mişcă-n ţara asta, rîul, ramul, / Mi-e prieten numai mie, iară ţie duşman este, / Duşmănit vei fi de toate, făr-a prinde chiar de veste"). *Ştefan cel Mare, dominînd vremile sale, bucurîndu-se de prestigiu în lume, a dat noi ţărmuri aceleiaşi aspiraţii. Răsfoind paginile istoriei, oprindu-te la locurile de care se leagă evenimentele ei de seamă, reînviind memoria celor care au întruchipat prin opere trainice aspiraţiile epocii, deslușeşti cu adîncă emoţie că poporul român a avut dintotdeauna sentimentul permanenţei sale pe aceste meleaguri, al solidarităţii în lupta împotriva asupritorilor din afară şi din lăuntrul ţării, că dintotdeauna evenimentele istoriei sînt izvorîte din dorinţa realizării ţelului suprem al independenţei şi suveranităţii, al afirmării fiinţei sale naţionale, din încrederea în viitorul de dreptate şi lumină. Şi acest viitor a fost dobîndit sub conducerea încercatului Partid Comunist Român, purtătorul celor mai glorioase tradiţii de luptă, cel care a întruchipat şi întruchipează în cel mai înalt grad aspiraţiile şi voinţa poporului.*

Am fost în aceste zile de toamnă, martorul recunoştinţei şi adeziunii depline a oamenilor muncii faţă de partid. Ca un cor imens, locuitorii meleagurilor hunedorene au ovaţionat prezenţa în mijlocul lor, într-o vizită de lucru, a conducătorilor de partid şi de stat, vizită care continuă o practică de ample semnificaţii: conducătorii de partid se consultă, se sfătuiesc cu ţara asupra căilor de urmat pentru ca obiectivele hotărîte să se înfăptuiască, pentru ca România socialistă să se înalţe în rîndul naţiunilor lumii, mereu mai bogată şi mai înfloritoare. Au fost vizitate multe raioane, multe oraşe, întreprinderi industriale, unităţi agricole. Scriind despre aceste vizite se cer subliniate întotdeauna ca esenţiale, grija, preocuparea conducerii noastre de partid ca viaţa poporului să fie din ce în ce mai bună, ca fiecare om al muncii să-şi poată afirma pe deplin, prin muncă, aptitudinile, calităţile, să-şi împlinească cele mai cutezătoare aspiraţii. Itinerariul vizitei printr-o regiune ca Hunedoara bogată în locuri şi monumente istorice a prilejuit, în acelaşi timp, emoţionante întîlniri şi evocări. La Sarmizegetusa, relicvele vremilor de început ale primului mileniu al erei noastre, stau mărturie permanenţei poporului român pe aceste meleaguri. La Alba Iulia, străvechea cetate a

(Continuare în pag. a II-a)

Popas la cabana turistică de pe lacul Bilea

Foto: AUREL BALABAN

JURNAL STUDENŢESC DE BRIGADĂ

TRADIŢIA MUNCII PATRIOTICE

Scrisori. Teancuri de scrisori. Facultăţile le păstrează în vitrina trofeelor. Şi e firesc: ele au fost primite, de-a lungul anilor, din partea unităţilor socialiste — şantiere de construcţii, gospodării agricole de stat etc. — unde studenţii au participat la muncă patriotică. Le răsfoim. Romantic, rîndurile lor consemnează cea mai pură poezie, născută în procesul de întinerire a unui oraş, la ridicarea unor noi cartiere, a unor noi construcţii sociale şi culturale — la care studenţii şi-au adus contribuţia, sau în timpul strîngerii recoltelor.

Stăm de vorbă cu cîţiva dintre aceia la care se referă scrisorile de mulţumire sosite pe adresa decanatelor unor facultăţi bucureştene. Unii mai sînt încă studenţi. Alţii au părăsit băncile facultăţii. Cu toţii păstrează amintiri dragi.

Povesteşte Vasile Moraru, cadru didactic la Institutul politehnic:

— Împreună cu colegii am participat, în sute de ore de muncă patriotică, la lucrările de pe şantierul Sălii Palatului Republicii Socialiste România. Pe schelele metalice, constructorii zoreau să termine frumoasele blocuri ale căror siluete elegante se înalţă azi în moderna piaţă... Din ziare, din jurnalele cinematografice cunoşteam despre constructorii acestor edificii multe amănunte. Şi totuşi, în urma contactului direct, şantierul ne-a oferit multe surprize. Păstrăm multe amintiri din zilele acelea.

Gheorghe Doca şi Ion Căplănuş — asistenţi la Universitatea Bucureşti, au fost, de asemenea, brigadieri pe şantierul Sălii Palatului Republicii Socialiste România. Astăzi, ei mărturisesc că de cîte ori se află în preajma impunătoarei construcţii, trăiesc un sentiment de mîndrie — sentimentul omului care trece pe lîngă un lucru la făurirea căruia şi-a adus contribuţia.

— Încumetîndu-ne să urcăm pe schele nu aveam, desigur, ambiţia naivă de a ne aduce

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a II-a)

● Știri interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri ZILNIC interviuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

Modificarea unor dispoziții legale privitoare la divorț

În Republica Socialistă România, întărirea și consolidarea familiei constituie o problemă de stat deosebit de importantă. Grija societății noastre față de familie se reflectă atît în prevederile constituționale, cît și în diferite acte normative care ocrotesc căsătoria și familia. Statul sprijină, prin măsuri economice și sociale, dezvoltarea și consolidarea familiei, apără interesele mamei și copilului, manifestă o atenție deosebită pentru creșterea și educarea tinerei generații. Familia are la bază căsătoria liber consimțită între soți, iar în relațiile dintre aceștia, precum și în exercitarea drepturilor lor față de copii, bărbatul și femeia se bucură de egalitate deplină. Drepturile părintești se exercită numai în interesul copiilor.

În determinarea atitudinii soților față de căsătorie un rol important îl are și legislația privind reglementarea divorțului.

Pornind de la grija pentru întărirea și consolidarea familiei, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a emis un decret pentru modificarea unor articole din Codul Familiei și a unor dispoziții legale privitoare la divorț.

În expunerea de motive care însoțește proiectul de lege prezentat de ministrul justiției, se arată că dispozițiile legislative aflate în vigoare în materie de divorț nu mai corespund în totul actualului stadiu de dezvoltare a societății noastre. În baza legislației în vigoare, instanțele dau uneori o interpretare extensivă dispozițiilor legale, admițînd divorțul chiar și în cazul unor căsătorii în care viața de familie a soților poate fi refăcută. Pe de altă parte, actualele dispoziții legale nu dau posibilitate instanțelor de a stabili cauzele reale ale neînțelegerilor dintre soți și de a stărui — atunci cînd continuarea căsătoriei nu este vădit imposibilă — la împăcarea lor.

În urma modificărilor aduse prin decretul Consiliului de Stat, Codul Familiei prevede că o căsătorie se poate desface prin divorț numai în cazuri excepționale. „Instanța judecătorească nu poate desface căsătoria prin divorț decît atunci cînd, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sînt atît de grave și iremediabil vătămate încît continuarea căsătoriei este vădit imposibilă pentru cel care cere desfacerea ei. Instanța va aprecia, cu deosebită grijă, temeiurile cererii de divorț și imposibilitatea continuării căsătoriei, ținînd seama și de durata acesteia, precum și de interesele copiilor minori".

Decretul acordă părții care a obținut divorțul posibilitatea de a menține totuși căsătoria dacă în termen de două luni de la data cînd hotărîrea de divorț a rămas definitivă aceasta nu este înregistrată la oficiul de stare civilă.

De asemenea, decretul prevede măsuri pentru o mai bună reglementare a obligației de întreținere între foștii soți, în cazuri determinate prin lege. „Întreținerea — se arată în decret — poate fi stabilită pînă la o treime din venitul net din muncă al soțului obligat la plata ei, potrivit cu nevoia celui care o cere și cu mijloacele celui ce urmează a o plăti". De asemenea, se precizează că această întreținere, împreună cu întreținerea datorată copiilor, nu va putea depăși jumătate din venitul net din muncă al părții obligate la plata.

Prin decretul Consiliului de Stat au fost aduse unele modificări și Codului de procedură civilă prin care sînt reglementate fazele procedurii de divorț. În temeiul noilor dispoziții instanța are posibilitatea de a stabili mai temeinic cauzele neînțelegerilor dintre soți și de a stărui la împăcarea lor atunci cînd continuarea căsătoriei este cu putință.

La termenul fixat pentru înfățișarea ambilor soți, arată decretul, „președintele va stărui pentru împăcarea soților, iar dacă aceștia nu se împacă sau soțul pîrît nu se înfățișează, deși a fost legal citat, președintele le va da un termen de gîndire de șase luni, iar dacă există copii minori, un termen de un an. După împlinirea acestui termen președintele va cita părțile și dacă nu s-au împăcat va fixa termen pentru judecarea cererii sau dacă socotește util, ținînd seama de împrejurări, le va mai da un termen de gîndire de cel mult șase luni. După expirarea acestui termen, la cererea reclamantului va fixa termen pentru judecarea cererii".

S-au stabilit de asemenea reguli precise pentru îndeplinirea corectă a procedurii de citare. „Acțiunea de divorț, arată decretul, se va stinge prin împăcarea soților în orice fază a procesului, chiar dacă intervine în instanța de recurs, iar recursul nu este timbrat conform legii".

Decretul prevede că „taxa de timbru pentru acțiunea de divorț este de 3 000 pînă la 6 000 lei ea stabilindu-se de președintele tribunalului în raport cu venitul net lunar al reclamantului". Partea din vina căruia se desface căsătoria prin divorț va fi obligată să restituie în întregime celeilalte părți taxa de divorț și toate cheltuielile de judecată.

Pentru a se încuraja împăcarea părților s-a prevăzut, de asemenea, că în cazul renunțării la acțiunea de divorț, în orice stadiu al procesului, se va restitui reclamantului jumătate din taxa de timbru plătită.

Decretul prevede că noile dispoziții se vor aplica și cererilor de divorț aflate în curs de judecată.

SPORT

● Echipele Petrolul Ploiești și Steaua București susțin astăzi întîlniri importante în „Cupa campionilor europeni" și respectiv „Cupa Cupelor" la fotbal. Pe stadionul din Ploiești, formația Petrolul are o sarcină dificilă în fața campioanei Angliei, F. C. Liverpool. Fotbaliștii români vor trebui să lupte pentru a reface handicapul de două goluri din meciul de la Liverpool. Fotbaliștii englezi, care au sosit luni în București, s-au antrenat ieri dimineață pe stadionul Republicii din Capitală. În ceea ce privește formația probabilă, oaspeții vor alinia 11-le standard din care nu vor lipsi cunoscuții internaționali: Callaghan, Hunt, St. John, Yeats. La Petrolul este posibilă reintrarea lui Roman pe postul de extremă dreaptă. Jocul va începe la ora 15,30.

La București, meciul dintre Steaua și R. C. Strasbourg se va desfășura pe stadionul „23 August" cu începere de la ora 15. După cum se știe, în primul meci, fotbaliștii francezi au învins cu scorul de 1—0. Formația franceză va fi în linii mari aceeași din jocul disputat la Strasbourg.

Antrenorii echipei Steaua nu au definitivat încă formația pe care o vor alinia, dar este probabilă reintrarea în linia de atac a lui Constantin și Raca.

● În urma tratativelor duse între conducerile cluburilor Dinamo Pitești și F. C. Toulouse au fost stabilite datele de desfășurare a meciurilor dintre cele două formații, contînd pentru turul doi al „Cupei orașelor tîrguri". Meciul tur va avea loc la 19 octombrie la Toulouse, iar returul la 26 octombrie la Pitești.

● CIUDAD DE MEXICO — Începînd de astăzi, timp de două săptămîni, capitala Mexicului va găzdui întrecerile săptămînii sportive preolimpice, competiție care a devenit de acum tradițională. Printre participanți se află multe celebrități ale sportului mondial din care vom aminti pe gimnasta Vera Caslavska, atleții Ralph Boston, Gaston Roelants și Romuald Klim, înotătoarea Christine Caron, boxerii Josef Grudzien și Jerzy Kulej, scrimera Galina Gorohova și alții. România este reprezentată de un lot de 11 sportivi, în frunte cu Aurel Vernescu, Virgil Atanasiu, Cristina Balaban, Șerban Ciochină, Vasile Antonescu, Ion Alboteanu.

● La Moscova se desfășoară astăzi jocul retur dintre Torpedo Moscova și Internazionale Milano, din cadrul „Cupei campionilor europeni" la fotbal.

Un modern edificiu pentru sănătate — policlinica raionului Tudor Vladimirescu din Capitală

Foto: AGERPRES

ACTUALITATEA

Marți dimineața a părăsit Capitala vicepreședintele Partidului Liberal Democrat din Japonia, Shojiro Kawashima, trimis special al primului ministru al Japoniei, care a făcut o vizită oficială în țara noastră. Oaspetele a fost însoțit de Daisuke Akita, Sensuke Fujieda, Seigo Hamano — deputați în Camera Reprezentanților — de funcționari superiori în Ministerul Afacerilor Străine al Japoniei.

La plecare pe aeroportul Băneasa, oaspeții japonezi au fost salutați de Alexandru Bîrlădeanu, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior, C. Paraschivescu-Bălăceanu, deputat în Marea Adunare Națională, de funcționari superiori în Ministerul Afacerilor Externe.

A fost de față ambasadorul Japoniei la București, Akira Shigemitsu, și membri ai ambasadei.

Luni după-amiază a avut loc la Ministerul Finanțelor o ședință a Comisiei centrale pentru sprijinirea acțiunii de economisire. Cu acest prilej, președintele Casei de Economii și Consemnațiuni, Mircea Popovici, a prezentat rezultatele obținute în ultima perioadă în acțiunea de economisire a banilor la C.E.C.

Ca urmare a creșterii continue a veniturilor bănești ale populației, în primele nouă luni ale anului a fost depusă spre păstrare la C.E.C. o sumă de bani ce depășește cu 548 milioane lei pe aceea din perioada corespunzătoare a anului trecut. În același timp, a sporit simțitor numărul depunătorilor atît la orașe cît și la sate.

Comisia a discutat și aprobat planul de măsuri privind organizarea și desfășurarea între 24 și 30 noiembrie a „Săptămînii economiei". Cu acest prilej, Ion Tulpan, adjunct al ministrului finanțelor, a scos în evidență principalele sarcini de viitor în domeniul dezvoltării acțiunii de economisire, și al îmbunătățirii deservirii populației.

Marți dimineața a părăsit Capitala deputatul Soji Okada, președintele Comisiei pentru disciplina dietei japoneze, membru în Comitetul pentru politică externă a Camerei consilierilor, care a făcut o vizită în țara noastră.

În timpul șederii în România, oaspetele a vizitat diferite obiective industriale și social-culturale în Capitală și în regiunile Argeș, Bacău, Brașov și Galați.

Colectivul atelierului de concepție de la uzinele „Tehnofrig" din Cluj, condus de ing. Laurențiu Vlaic, a proiectat o mașină care-i va bucura pe... bucătari. Este vorba de mașina de tăiat legume „Universal" înzestrată cu 20 de dispozitive de tăiere în diferite forme și dimensiuni. Mașina poate prelucra într-o oră 1 500—2 000 kg de legume și fructe și chiar... ciocolată, slănină, carne refrigerată. Prototipul „Universalului" a și fost terminat.

LA CULESUL STRUGURILOR

Printr-un migălos proces de muncă, țăranii cooperatori din Ostrov, regiunea Dobrogea, au combinat în uriașele retorte ale podgoriei lumina solară cu sevele calcarului și au concentrat-o în dulceața și parfumul strugurilor

Foto: AGERPRES

MIERCURI 12 OCTOMBRIE

15.00 — Fotbal — Alternativ de la Ploiești și București: Steaua — Strassbourg și Petrolul — Liverpool. 17.30 — Torpedo Moscova — Internazionale Milano. Transmisiune de la Moscova. 19,15 — Telejurnalul de seară. 19,40 — Televiziunea în circuit închis și protecția muncii. 19.50 — Casa șerpilor — film serial. 20,20 — Întrebări la care s-a răspuns... Întrebări la care nu s-a răspuns încă. 21,05 — Filmul: „Aport, Muhtar!" — producție a studiourilor sovietice. 22,30 — Telejurnalul de noapte. 22.40 — Buletinul meteorologic. 22,45 — Închiderea emisiunii.

● CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI

Tradiția muncii patriotice

o contribuție calificată la ridicarea construcției. Dar făcînd bilanțul orelor de muncă patriotică inscrise în carnetele noastre de brigadier, ajungem la un dublu rezultat. Șantierul a înregistrat însemnate economii. Iar noi am căpătat imaginea muncii constructorilor, învățînd, totodată, să le prețuim eforturile.

Ion Anghel, asistent la Facultatea de biologie, a fost prezent împreună cu colegii săi de studenție pe numeroase șantiere ale muncii patriotice.

— Prin grija partidului, însemnate investiții se transformă sub ochii noștri în mîndre complexe studențești de cămine și cantine. E firesc ca pe aceste șantiere să-și aducă contribuția, alături de constructori, și studenții... Era în 1960. În latura dinspre Operă a parcului Facultății de drept apăruse o plăcuță: „Grup social studențesc". Doar cîțiva metri de pămînt scormoniți în covorul verde trădau prezența șantierului. Alături de constructori, noi, studenții, ne-am adus o contribuție de seamă la grăbirea ritmului de execuție a lucrării. S-au depus aici mii de ore de muncă patriotică. Mă număr printre cei care au alcătuit primul lot de locatari al complexului. Îmi amintesc că fiecare dintre noi purta o grijă deosebită pînă și celor mai mici obiecte care alcătuiau inventarul căminului. Pentru că fiecare dintre noi știam ce eforturi a cerut construcția complexului.

Firul povestirilor continuă să se depene. Ion Țigănescu, asistent la institutul de științe economice, Anca Ionescu, studentă la arhitectură, Vasile Neagu și Dumitru Popa, studenți la facultatea de drept își amintesc de zilele petrecute la țară, în taberele de muncă patriotică de la Dragalina, Țăndărei etc.

— Geamantane, rucsacuri, pălării de soare. Zile pline de tinerețe și veselie. Am cunoscut mai întîi locurile. Apoi oamenii. Mai ales oamenii, care au devenit, curînd, prietenii noștri apropiați. Entuziasmul nu ne-a lipsit. El a crescut în noi puterea de a lucra pe combine, la încărcatul și descărcatul sacilor, la cositul fînului, la culesul porumbului.

Iar Brîndușa Vartolomei — Ștefănescu, doctorand, se duce cu gîndul ceva mai departe, în anii de liceu.

— O să-mi amintesc totdeauna cu plăcere de contribuția noastră, a elevilor, la amenajarea parcului „Dumbrava" cu care se mîndresc azi sibienii. Era în anul 1957. Brigăzile de muncă patriotică ale liceului nostru — Liceul nr. 3 din Sibiu — se aflau în întrecere cu cele de la Liceul „Gheorghe Lazăr". În fiecare duminică dimineața porneam încolonați, cu drapele, cu cîntece. În frunte mergea fanfara Liceului „Gheorghe Lazăr". În fiecare duminică dimineața întrecerea era dîrză.

Amintiri dragi, care nu se pot uita. Interlocutorii noștri sînt în unanimitate de acord că întotdeauna — fie că au lucrat pe un șantier de construcții, fie că au lucrat într-o gospodărie agricolă de stat — era vorba nu de o petrecere studențească, ci de muncă intensă.

„Titlul de brigadier al muncii patriotice este un titlu de onoare. El evocă eroismul constructorilor de la Bumbești — Livezeni, Salva — Vișeu, Agnita — Botorca, eroismul altor tineri care răspunzînd chemării partidului și-au dăruit tinerețea și entuziasmul, au lucrat cu priceperea și energia lor pe șantierele socialismului. Tovarășul Costică Atanasiu — președintele Consiliului U.A.S. din institutul politehnic, vorbindu-ne despre proiectele viitorilor ingineri (ei s-au angajat să ia „în antrepriză" toate lucrările care nu cer muncă calificată de pe șantierul viitorului local al Institutului politehnic) subliniа că prezența studenților pe șantierele desăvîrșirii construcției socialiste, la muncă patriotică, înseamnă o manifestare a dragostei față de patria socialistă, a dorinței de a participa cu toate forțele tinereții la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Un nou an în învățămîntul agrozootehnic

tr-un tiraj de 280 000 exemplare pentru ciclurile de aprofundare a cunoștințelor.

Un mijloc dintre cele mai eficiente în răspîndirea cunoștințelor agrozootehnice îl reprezintă filmele documentare și diafilmele pe teme agricole. În rețeaua cinematografică se vor adăoga pentru anul de învățămînt care începe, 17 filme documentare multiplicate în 130 de copii, 35 titluri de diafilme în 75 000 copii, 97 titluri de planșe didactice și pliante într-un tiraj de 824 000 de exemplare.

În vederea asigurării acestor materiale din timp și la nivelul corespunzător cerințelor, organele de resort trebuie să facă o largă consultare cu cadrele de specialiști. Totodată, este necesar să se organizeze o bună circulație a filmelor documentare agricole de la o unitate la alta. Materialul didactic necesar asigurat pe plan central, regional și raional, trebuie completat de către specialiști cu material din unitățile respective.

Laboratoarele agricole create în ultimii ani în cele mai multe cooperative agricole, dotate cu materiale didactice, oferă condiții din cele mai bune pentru ca în timpul desfășurării cursurilor lucrătorii ogoarelor să aprofundeze aici cunoștințele căpătate.

Eficacitatea învățămîntului este legată nemijlocit de calitatea predării. Caracterul atrăgător și bogat al lecțiilor, expunerea vie, care să țină seama de situația și necesitățile gospodăriei respective constituie condiția hotărîtoare a însușirii de către cursanți a materialului predat. Aceasta cere din partea lectorilor o temeinică cunoaștere a gospodăriei în care predau, să aibă la îndemînă exemple concrete care să ajute la o înțelegere mai bună a noțiunilor.

Experiența anilor trecuți a dovedit că acolo unde lectorii s-au străduit să țină lecții și seminarii interesante, atractive, cursurile au fost urmate de la început pînă la sfîrșit de un număr mare de cursanți, pentru că ele le dădeau răspuns la problemele ce-i frămîntau în legătură cu creșterea producției și dezvoltarea unității în care lucrează.

Consiliile agricole vor desemna ca lectori pentru cursurile agrozootehnice — ciclul de 3 ani, specialiști din unitățile agricole de producție, stațiuni experimentale, școli agricole, circumscripții veterinare și alte unități. De asemenea, pot fi folosiți ca lectori tehnicienii agricoli, profesorii care predau obiectul agricultura în școlile generale de 8 ani, cadre bine pregătite, capabile să asigure desfășurarea lecțiilor în bune condiții.

Programul de lecții al fiecărui cerc se va întocmi pe baza manualelor editate de Consiliul Superior al Agriculturii și va cuprinde 18—20 lecții pentru ciclul de 3 ani și de 10—12 lecții pentru ciclul de aprofundare a cunoștințelor. La stabilirea programelor se va avea în vedere ca din lecțiile cuprinse în manuale să se rețină acelea care corespund specificului de producție al unității. În program pot fi introduse — indiferent de ciclu — și alte lecții decît cele prevăzute în manuale sau broșuri dacă se consideră că acestea vin în sprijinul procesului de producție din unitatea respectivă.

În vederea predării lecțiilor la un nivel corespunzător, lectorii au obligația să adapteze conținutul lor la condițiile concrete, economice și de producție, ale unităților respective și să folosească exemple convingătoare, izvorîte din experiența de producție proprie și a unităților fruntașe apropiate. Pentru însușirea temeinică a cunoștințelor teoretice predate în cadrul lecțiilor, se va acorda o atenție deosebită însoțirii lor de demonstrații practice.

Ținînd seama de importanța loturilor demonstrative pentru aprofundarea cunoștințelor agrozootehnice de către țăranii cooperatori, precum și de faptul că activitatea acestora se include în planurile de producție, consiliile agricole raionale împreună cu uniunile raionale vor acorda sprijin cooperativelor agricole de producție pentru a-și organiza asemenea loturi. În acest scop, consiliile agricole și stațiunile experimentale, împreună cu uniunile raionale vor elabora planuri tematice, vor ajuta la stabilirea problemelor care să fie urmărite și la însușirea metodicii de organizare a loturilor demonstrative.

În timpul anului de învățămînt agrozootehnic, în scopul generalizării rezultatelor pozitive se vor organiza schimburi de experiență la casele laboratori, iar la instructajele lectorilor vor fi dezbătute pe larg aspectele legate de activitatea loturilor demonstrative. Pentru cursanți vor fi organizate, de asemenea, vizite cu caracter de schimb de experiență la stațiunile experimentale agricole, la gospodării de stat și cooperative de producție fruntașe.

Pentru țăranii cooperatori necuprinși la învățămîntul agrozootehnic de masă, se organizează și în acest an la căminele culturale cicluri de conferințe agrozootehnice. Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, a întocmit și elaborat mai multe conferințe, din care lectorii vor alege 10—12 pentru dezbatere în cadrul ciclului de conferințe, în funcție de specificul local.

În zilele următoare va trebui să se dea cea mai mare atenție terminării pregătirilor pentru învățămîntul agrozootehnic: definitivarea cercurilor și a tematicii, înscrierea cursanților, instruirea lectorilor, asigurarea condițiilor materiale necesare — ca și deschiderii și ținerii la timp a primelor lecții.

Privind problema organizării și desfășurării învățămîntului agrozootehnic ca o parte integrantă a muncii pe care o desfășoară pentru creșterea producției vegetale și animale, întărirea economică a unităților agricole socialiste, Consiliile agricole, Uniunile cooperativelor agricole, conducerile unităților vor acorda cea mai mare atenție învățămîntului agricol de masă, asigurînd buna desfășurare a acestuia de la prima și pînă la ultima lecție.

GORUNUL LUI HORIA

(Urmare din pag. 1)

Bălgradului, își deschide porțile prin secole, amintind de cel care a realizat cea dintîi unire politică a țării, de cel care a rostit răspicat, memorabilele cuvinte: „Io Mihai Voevod și Domn al Țării Românești, al Transilvaniei și a toată Țara Moldovei". *Și tot aici, în cetatea Bălgradului, lîngă obeliscul înălțat în cinstea lui Horia, Cloșca și Crișan, deasupra celei de a treia porți a cetății, se păstrează, spre memoria urmașilor, celula în care a fost ferecat în lanțuri grele,* „dîrz, neînfricat, cu credința tare în destinul neamului românesc", *cutezătorul Horia. I-a fost dat acestui oraș, în care s-au rostit de către Mihai Viteazu cuvintele ceaveau să anime pe toți marii fii ai poporului, să găzduiască și un alt eveniment istoric: marea adunare populară de pe cîmpul lui Horia, care, la 1 decembrie 1918, în entuziasmul a peste 100 000 de țărani, muncitori, meseriași, intelectuali a proclamat unirea Transilvaniei cu România, afirmîndu-se răspicat voința poporului:* „În această hotărîre a noastră atîrnă tot ce au dorit strămoșii noștri, tot ce ne încălzește pe noi cei de față și tot ce va înălța pururi pe fiii și nepoții noștri". *Prin meleagurile hunedorene, ca pretutindeni, locurile freamătă de ecoul mereu tînăr al istoriei noastre eroice. Pe aici, a trecut flacăra răscoalei de la Bobîlna, a răscoalei lui Doja; prin aceste locuri și-a purtat pașii Avram Iancu; aici, la Țebea, se află multisecularul gorun al lui Horia, locul în care marele tribun vorbea mulțimii răsculate; la umbra căruia sînt înmormîntate osemintele lui Avram Iancu, conducător de frunte al revoluției de la 1848 din Transilvania, locul în care, urmînd glorioasa tradiție de luptă a poporului, s-a încheiat, din inițiativa partidului comunist, acordul de Front Popular Antifascist, în decembrie 1935.*

Acum, poposind pe aceste meleaguri, pornite pe făgașul noii vieți, socialiste, conducătorii de partid și de stat au exprimat înalta prețuire pe care o dă partidul istoriei de luptă a poporului, continuînd cu neabătută consecvență cele mai bune tradiții revoluționare, întruchipînd și înfăptuind năzuințele de veacuri ale poporului, de dreptate socială și libertate națională, de înflorire a națiunii române.

Plantarea lîngă gorunul lui Horia, lîngă mormîntul Iancului, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat, a unui pui de gorun, constituie un impresionant simbol istoric. Puiul de gorun se va înălța prin veacuri mîndru și falnic, amintind permanent urmașilor noștri, urmașilor urmașilor noștri, că de aceste locuri este legat un drum continuu ascendent, de luptă și înfăptuiri, că acest drum se cere dus mai departe de cei care astăzi sînt stăpîni adevărați și pentru totdeauna ai muncii lor — cu aceeași nețărmurită dragoste față de patrie și popor, cu același nesecat respect față de glorioasa și milenara sa istorie.

Pentru tineret, cuvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la adunarea populara de la Alba Iulia, constituie un îndemn însuflețitor, un semn de înaltă prețuire:

„Cultivînd dragostea și respectul față de trecutul de luptă al poporului, conștiința că realizările de care ne bucurăm astăzi au fost posibile tocmai datorită luptei pe care au dus-o înaintașii pentru eliberare națională și socială, noi trebuie să educăm tineretul patriei noastre în spiritul respectului față de aceste tradiții, al datoriei de a învăța, de a-și însuși cele mai înalte cunoștințe în toate domeniile de activitate, spre a putea mîine să asigure mersul înainte al poporului spre o viață din ce în ce mai bună. Tineretul nostru trebuie să se pregătească pentru a fi în stare să ducă mai departe tot ceea ce au lăsat moștenire înaintașii, tot ceea ce făurim noi, generația de azi, în desăvîrșirea construcției socialiste. Ei trebuie să înalțe patria noastră spre cele mai înalte culmi ale civilizației și progresului, să ridice națiunea socialistă română, liberă, independentă, tot mai sus, în rîndul națiunilor socialiste, al popoarelor întregii lumi, aducîndu-și contribuția la progresul civilizației universale".

Pretutindeni, pe meleagurile hunedorene se află, bucurîndu-se de o atentă îngrijire, vestigiile trecutului, care întregesc evocarea pilduitorului patriotism al poporului, încrederea sa în viitorul de dreptate și lumină al țării. Pretutindeni se înalță realizările anilor socialismului — numeroase, puternice, generatoare de încredere în capacitatea creatoare a oamenilor muncii, anticipînd perspectivele unor înfăptuiri, prin muncă entuziastă, tot mai înălțătoare. Dintre numeroasele gesturi menite să exprime dragostea simplă, adîncă a oamenilor pentru partidul comunist, pentru conducătorii săi, am reținut unul: o bătrînă semăna în fața coloanei de mașini care-i purtau pe conducătorii de partid și de stat, boabe de grîu, semn — după o tradiție de mare frumusețe — de belșug și viață lungă. Un gest care spune totul.

● Viața de organizație U.T.C **AZI** și cerințele vîrstei ● Tribuna secretarului ● Răspundem la întrebările cititorilor ● Viața

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

ADUNAREA DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

Prilej de manifestare a inițiativei și exigenței uteciste

De cîteva zile în organizațiile de bază ale U.T.C., se desfășoară adunările de dare de seamă și alegeri. Prezenți la asemenea adunări în mai multe școli din raioanele T. Vladimirescu și N. Bălcescu din Capitală, doi redactori ai ziarului nostru vă relatează:

Nenumărate fapte întîlnite în școlile pe care le-am vizitat, ne-au vorbit despre interesul cu care uteciștii au întîmpinat adunările de dare de seamă și alegeri. Eveniment cu multiple semnificații în viața organizației, ele au fost așteptate cu nerăbdare, pregătirea lor s-a realizat pe fundalul preocupărilor firești ale începutului de an școlar, marcînd intensificarea întregii activități școlare și de organizație.

...Dar, să pătrundem în atmosfera de lucru a acestor adunări.

Moment din adunarea de dare de seamă și alegeri a organizației U.T.C. din anul II D, Școala profesională căi ferate din București: se supun la vot propunerile pentru noul birou Foto: O. PLECAN

A ANALIZA (...în fel și chip)

Menită să evidențieze experiența dobîndită într-o anume perioadă, metodele bune folosite să scoată la iveală lipsurile și măsurile de înlăturare a lor și mai ales să stabilească un plan concret pentru activitatea viitoare a organizației, adunarea de dare de seamă utilizează ca principal instrument de lucru — analiza. De felul cum este înțeleasă și folosită aceasta depinde în mare parte eficiența adunării, rezultatele viitoare ale organizației. Iată motivul pentru care ne-am oprit mai întîi asupra acestui aspect.

Unde pui umărul, să se cunoască

Șase uteciști au luat cuvîntul în adunarea generală a organizației U.T.C. din clasa a XI-a B (Liceul Matei Basarab) și toți șase s-au referit într-un fel sau altul și la învățătură. Lucru întrutotul explicabil, firesc. Însăși darea de seamă prezentată sublinia prin conținutul său că activitatea organizației a fost îndreptată în principal tocmai în direcția sprijinirii tuturor acțiunilor întreprinse de școală pentru mobilizarea elevilor clasei la un studiu sîrguincios, perseverent, la însușirea temeinică a cunoștințelor. Mihaela Belovan și-a exprimat cea dintîi părerea.

— *Am făcut mult, e adevărat, și la cele spuse în darea de seamă aș mai putea adăuga încă destule acțiuni pe care le-a întreprins organizația noastră, biroul. Dar să ne gîndim la rezultate. Sînt ele cele care ar trebui să fie?*

Nu, a subliniat ea. *Și aceasta înseamnă că partea de contribuție a organizației nu prea este substanțială.* Aceasta nu din cauză că ar fi lipsit acțiunile, ci fiindcă, așa cum au arătat și alți uteciști (Fotino Radu, Gina Popîrlan), acestea n-au fost totdeauna cele mai potrivite.

— *Cred că trebuie să renunțăm la așa-zisa critică obiectivistă pe care o făcea biroul prezentînd statistic rezultatele în adunări. Trebuie să tratăm altfel învățătura. Să folosim, așa cum trebuie, mijloacele organizației noastre — munca educativă; acțiunile menite să ducă la ridicarea simțului de răspundere, a exigenței și autoexigenței. Rețin din anul trecut adunarea în care am invitat în mijlocul nostru un electronist și un istoric. Pentru mine și pentru alți colegi, discuțiile de la această întîlnire au însemnat foarte mult, ajutîndu-mă să înțeleg cu ce răspundere trebuie să ne facem datoria de elevi. Asemenea acțiuni trebuie să facem și anul acesta.*

Am reținut din cuvîntul lui Tiberiu Caraiman, poate mai mult decît a reușit să consemneze colegul său care a întocmit procesul verbal. Am făcut aceasta pentru ideile interesante pe care le conținea. Nu sînt lucruri noi. S-a subliniat în repetate rînduri că acțiunile educative, munca politică este pîrghia prin care organizațiile U.T.C. își pot aduce contribuția la obținerea unor rezultate bune la învățătură. S-a subliniat acest lucru la Congresul al VIII-lea al organizației noastre, la recenta Plenară a C.C. al U.T.C. care a stabilit măsuri pentru îmbunătățirea activității organizațiilor U.T.C. din școli. Important este că studiind aceste documente, uteciștii clasei a XI-a B au desprins concluzii pentru propria lor activitate și este meritul adunării că a știut să creeze acea atmosferă prielnică exprimării lor.

La ce a folosit a 4-a „analiză"?

După ce Vițu Dumitru, secretarul organizației de bază U.T.C. a anului T 2 II A (Școala tehnică de telecomunicații) a prezentat darea de seamă, uteciștii au avut un moment de tresărire. Materialul acesta le era cunoscut: parcă-l mai ascultaseră. Să fi greșit oare secretarul? Să fi luat din dosarul cu documentele organizației un referat mai vechi? Nu. Era chiar darea de seamă la care în aceeași zi lucrase biroul. Nedumerirea însă era îndreptățită. Timp de 20 și ceva de minute secretarul le prezentase aceeași înșiruire de nume, de note, de materii, aceleași date statistice. Aceeași situație „se dezbătea" pentru a patra oară: la sfîrșitul anului școlar trecut în cadrul unei ore de dirigenție și al unei adunări generale, în acest an la o oră de dirigenție și, în sfîrșit încă o dată acum. Este oare de mirare că la discuții nimeni nu s-a înscris decît cu mare greutate și atunci doar pentru a repeta încă o dată propozițiunile dării de seamă? Ce concluzii, ce învățăminte ați desprins? La ce a folosit adunarea? La aceste întrebări chiar membrii biroului au ridicat din umeri.

Arta de a nu spune nimic

Darea de seamă prezentată în adunarea organizației U.T.C. din anul II D (Școala tehnică de geologie), a acordat un spațiu corespunzător analizei cauzelor care au făcut ca unii elevi să aibă o situație slabă la învățătură, să săvîrșească acte de indisciplină, abateri grave de la regulamentul școlar. Toți cei care au luat apoi cuvîntul au rostit critici vehemente la adresa atitudinii manifestate de acești elevi. Adeseori, numele acestora — Florescu Dorin, Negoiță Sanda, Novac Aurel, Drot Liviu — reveneau sentențios pe buzele vorbitorilor. Am privit chipurile din sală încercînd să-i descoperim, după expresia feței, pe cei cărora le sînt adresate astfel de cuvinte. Așteptam să vedem chiar reacția lor. N-am reușit. Critica, deși severă, n-a atins pe nimeni. „Misterul" l-am aflat mai tîrziu. Toți cei patru elevi și singurii de altfel analizați în darea de seamă, nu mai făceau parte din colectivul clasei; fuseseră exmatriculați încă din anul școlar trecut. Să nu fi avut ce discuta uteciștii? Lîngă noi, se aflau două fete. Marinescu Georgeta și Buliga Georgeta. Cînd se citea din darea de seamă despre corigenți plecaseră capul rușinate așteptînd să se vorbească și despre ele. Dar nu, nu s-a spus nici un cuvînt, așa cum nu s-a spus nimic nici despre acei cîțiva elevi care din primele zile de școală au și luat note slabe. Și astfel orientată analiza, adevăratele probleme actuale ale clasei, care trebuie să preocupe în viitor organizația U.T.C. cu voie sau fără voie au fost ocolite. Cui folosește?

...și nimic despre ce este mai important

Atît înainte, cît și după adunări am stat de vorbă cu numeroși uteciști. Mulți dintre ei ne-au povestit despre adunări generale ale căror teme le-au dat răspuns la multe din întrebările care îi frămîntau, alții ne-au relatat despre întîlniri cu activiști de partid, cu eroi ai muncii socialiste, cu oameni de știință și cultură, și despre lucrurile pe care le-au învățat cu acest prilej. O bună parte din tineri s-au referit la manifestări cultural-artistice. N-au lipsit nici observațiile, sugestiile din aceste convorbiri. Ne-a surprins însă faptul că la adunări nu s-a discutat despre aceste lucruri. Puținele excepții au constat în înșiruirea în dările de seamă a unora dintre activitățile care au avut loc (Liceul Matei Basarab, Școala tehnică de telecomunicații), în cîteva cazuri făcîndu-se și constatarea că „uteciștii n-au înțeles să participe totdeauna cu interes" (Școala tehnică de geologie, Liceul nr. 30). Proiectele de activitate prezentate în adunări n-au stimulat nici ele dezbaterile. Cauza?

„Am propus anul trecut multe lucruri. Nu s-a făcut nimic. Ne-am hotărît să mergem la Muzeul tehnic și n-am mers. Să propun acum din nou? Cine mă asigură că vom merge?" (Cazan Nicolae, Școala tehnică de telecomunicații).

„Anul trecut am avut o întîlnire cu un actor la o oră de dirigenție. O oră de dirigenție e însă o oră; noi am vrea să stăm mai mult de vorbă cu asemenea oameni — și din domenii diferite de activitate, (Filip Florin, Liceul Matei Basarab).

„Cui nu-i place să danseze? Dar reuniunile le face școala, așa că, ce să mai discutăm!" (Mai mulți elevi ai Liceului Matei Basarab).

Am încercat să lămurim acest semn de exclamare al elevilor rugîndu-l pe tovarășul Stancu Emil, directorul liceului, să ne vorbească despre condițiile create elevilor ca să danseze. Răspunsul a fost următorul:

— *Le facem reuniuni. Anul trecut mi-au smuls trei.*

— *Nu a fost puțin?*

— *Nu-i putem obliga pe tovarășii profesori să vină mai des, iar pe elevi nu-i putem lăsa singuri.*

Nu sîntem întrutotul de acord cu tovarășul Stancu. La recenta plenară a C.C. al U.T.C., subliniindu-se că organizația U.T.C. este inițiatorul și organizatorul întregii activități extrașcolare, se spunea: „Organizațiile U. T. C. cu sprijinul conducerii școlilor... să organizeze **cu regularitate** reuniuni tovărășești, carnavaluri, seri distractive și alte activități menite să asigure o distracție plăcută, cu adevărat tinerească, masei largi a elevilor".

Și, revenind la adunările de alegeri, la elevii uteciști, este vorba, așadar, de faptul că propunerile lor nu întotdeauna au căpătat viață. Or, atît în darea de seamă cît și în discuții, tocmai acest lucru ar trebui analizat cu toată seriozitatea.

UN DIALOG NETRECUT ÎN PROCESUL VERBAL

Despre darea de seamă prezentată în adunarea organizației U.T.C. a anului T 2 II A de la Școala tehnică de telecomunicații am vorbit; transcriem acum și cîteva secvențe din discuții — așa cum nu le-a consemnat însă procesul-verbal.

PRICE PAULA, elevă: Organizația noastră, biroul nu s-a interesat de viața din cămin. Aș vrea să spun aici...

Secretara comitetului U.T.C. pe școală, MIOARA RĂDUCANU: Referă-te la problemele mari, tovarășă.

P.P. Da, dar de la lucruri mici...

M.R. Spune mai bine cum ați închegat colectivul clasei.

P.P. Ne înțelegem...

M.R. Și n-ai propuneri?

P.P. Să se realizeze mai întîi cele propuse.

COSTICĂ COCUZ, elev: În privința timpului liber eu cred...

M.R. Dar n-ați făcut excursii?

C.C. Da, dar...

M.R. Clasa T 2 II A a participat, vă întreb?

Așa au avut loc „dezbaterile" în adunarea generală a uteciștilor din T 2 II A. Un dialog penibil, sîciitor între cei înscriși la cuvînt și secretara comitetului U.T.C. al școlii care a condus adunarea. Și nimănui nu-i este permis să îngrădească, în nici un fel și sub nici o formă, dreptul statutar al utecistului de a-și exprima liber, deschis, sincer și exigent opinia sa cu privire la munca organizației U.T.C. din care face parte. Și acest lucru trebuie să-l știe și tovarășa secretară a comitetului U.T.C. pe școală.

VENI, VIDI... ȘI LA REVEDERE

PUNCTUL 2, ALEGEREA NOULUI BIROU

După cum s-a putut vedea din însemnările de mai sus, în desfășurarea adunărilor generale ale organizațiilor U.T.C. din școlile celor două raioane se manifestă lipsuri serioase. În mod firesc îți pui întrebarea: ce fac activiștii celor două comitete raionale U.T.C.? În ce constau preocupările lor, sprijinul pe care sînt chemați să-l dea? Consemnăm cîteva constatări:

● La numai trei, din cele 10 adunări generale la care am participat am întîlnit și activiști U.T.C. Și e necesară o precizare: din cei 7 activiști, doi erau de la comitetele raionale, doi de la comitetul orășenesc și trei de la Comitetul Central. Nu aruncă oare și numai această simplă proporție, o lumină asupra preocupării pe care o au cele două comitete raionale U.T.C. față de adunările generale de alegeri din școli?

● În ceea ce privește adunările uteciștilor din întreprinderi, biroul comitetului raional U.T.C. Tudor Vladimirescu a întocmit un grafic cu repartizarea activiștilor și membrilor biroului, pe organizații. Pentru organizațiile U.T.C. din școli n-a procedat însă la fel.

● Majoritatea activiștilor au sosit în organizații în momentul începerii adunărilor și au plecat îndată după terminarea lor, unii chiar în timpul desfășurării lucrărilor. (Deschidem acesta paranteză pentru supărarea tovarășilor Manea Virgil, activist al comitetului raional U.T.C. Tudor Vladimirescu și Aurelia Greceanu, membră a biroului. Iată motivul supărării. Vineri 7 octombrie, dimineața, era planificată o adunare generală U.T.C. la școala nr. 71. Cei doi activiști ducîndu-se să participe la adunare au trebuit să facă cale întoarsă. Li s-a anunțat aminarea adunării. Cauzele? *„Nu era bine pregătită" — ne informează tovarășa profesoară ELENA CALCAN*, secretara organizației de partid din școală, după care a adăugat cu mîhnire: *„Tovarășii s-au supărat că nu i-am anunțat din vreme, punîndu-i să facă un drum degeaba".* Nici unul dintre ei însă nu a rămas în școală să ajute concret la pregătirea adunării.

● Prezența activiștilor la aceste adunări a fost în majoritatea cazurilor pur fizică. Doar un singur activist al comitetului raional a luat cuvîntul, și acesta a constat doar în cîteva fraze generale, de apreciere a modului de desfășurare a adunării. (Și aici o paranteză. De data aceasta pentru tovarășul DUMITRU CULIȚĂ, secretar al Comitetului raional U.T.C. Tudor Vladimirescu. Luînd cuvîntul în încheierea adunării uteciștilor din clasa T 2 II A, tovarășul Culiță a criticat aspru biroul pentru că *„a prezentat o dare de seamă slabă, un proiect de plan sărac".* Ne mirăm. Dînsul a sosit la Școala tehnică de telecomunicații la ora 15, iar adunarea n-a început decît la ora 16, ora cînd elevii terminau practica. Timp de o oră tovarășul Culiță a stat în sediul comitetului U.T.C.; n-a întrebat nimic, n-a spus o vorbă. La aceeași masă, membrii biroului lucrau la darea de seamă și la proiectul planului de activitate. În afara faptului că aceste documente trebuiau întocmite nu în ora dinaintea adunării, n-ar fi fost firesc, cît se poate de firesc, ca tovarășul Culiță să dea o mînă de ajutor, chiar și în al 12-lea ceas? Noi credem că da).

● Ne-a surprins totodată neplăcut o anume rigiditate, o anume notă forțată în desfășurarea adunărilor din partea celor care le conduceau. Elevi, membri ai comitetelor U.T.C. pe școli și chiar profesori, secretari de comitete, se purtau altfel decît obișnuit, aveau un aer nefiresc de vădită stîneneală. Am întîlnit cazuri cînd se încurcau, nu-și mai găseau cuvintele, urmărind cu încordare hîrtia pe care aveau trecută schema de desfășurare a adunării.

Firește, adunările de dare de seamă și alegeri au o anume structură, ele trebuie să se desfășoare într-un anume fel pentru a li se asigura conținutul corespunzător. Această structură desigur trebuie respectată. Dar preocuparea pentru respectarea procedurii nu trebuie în nici un caz să afecteze problemele de conținut ale adunării. De aceea ni se pare cu atît mai nefirească insistența aproape exclusivă pentru formă a unor activiști ai comitetelor raionale și mai puțin pentru conținut. Deși conținutul adunării la care participase fusese slab, un tovarăș activist al comitetului orășenesc U.T.C. a găsit că principala observație pe care o are de făcut celui care condusese adunarea este faptul că acesta, la un moment dat, a spus „cine este DE ACORD" și nu „cine este PENTRU".

● Tovarășa prof. Cornelia Ștefănescu, secretara comitetului U.T.C. al Școlii tehnice de geologie ne-a spus: *„Ieri a fost la noi tovarășul Radu, secretar al Comitetului raional N. Bălcescu. A participat la adunarea uteciștilor din anul II B. N-a luat cuvîntul. Nici după adunare nu mi-a spus părerea dînsului, ce e bine, ce e rău, ce să facem. Cum a venit, așa a plecat".*

Sigur, nu se pot trage niște concluzii absolute din cele 10 adunări generale la care am participat. Sigur, multora din lipsurile semnalate li se pot găsi motivări, printre ele, și nu lipsită de importanță, fiind aceea că e vorba de primele adunări de alegeri din școli. Cu toate acestea ele trebuie să dea de gîndit în modul cel mai serios. Înlăturarea lor trebuie privită cu toată răspunderea și maturitatea de biroul comitetului orășenesc U.T.C. care va trebui să analizeze cu multă atenție modul cum se desfășoară alegerile în școli, mai ales conținutul acestora, să asigure ca activiștii U.T.C. să acorde sprijin efectiv organizațiilor din școli, să nu se ocupe în mod formal de acestea, așa cum au făcut-o unii din tovarășii numiți mai sus.

Cele mai multe adunări de dare de seamă și alegeri se desfășoară în această perioadă în organizațiile U.T.C. din școli. E firesc ca majoritatea activiștilor, a instructorilor salariați și nesalariați, a unor secretari din întreprinderi cu bogată experiență să fie mobilizați nu numai să participe la aceste adunări, ci să ajute, chiar un număr mai mare de zile, birourile organizațiilor U.T.C. din școli la pregătirea adunărilor generale, la consultarea largă a uteciștilor, în vederea stabilirii judicioase a problemelor pe care vor trebui să le rezolve în viitor.

NICOLAE ARSENIE
ION ANDREIȚĂ

— Propun pe Elisabeta Amărăscu. O cunoaștem, este o colegă foarte bună, învață bine, are inițiativă.

— Propun pe Valentin Posea, e un model pentru toți.

— Propun pe...

Și așa în fiecare adunare. Rostind numele celor pe care îi propuneau să conducă în viitor activitatea organizației, uteciștii arătau motivele care i-au îndemnat să se oprească la aceștia, vorbeau despre calitățile, despre meritele lor. Am reținut seriozitatea cu care selectau argumentele, maturitatea cu care apreciau adevăratele însușiri pe care doreau să le aibă — și le aveau — cei cărora urmau să le dea votul. Am reținut în majoritatea cazurilor și grija, atenția celor care conduceau adunările, de a asigura posibilitatea ca fiecare tînăr să-și exprime părerea, nestingherit, să se pronunțe clar asupra propunerilor făcute.

Am notat însă și o excepție... Fa s-a petrecut în organizația U.T.C. din anul II D — topometrie (Școala tehnică de geologie). Era momentul votării. Prima propunere: Simbotin Radu, 19 mîini s-au ridicat „pentru". Unanimitate! A doua propunere: Coman Cornelia. Din nou 19 mîini ridicate „pentru". Cea de a treia propunere: Călinescu Marian. La „pentru", cîteva mîini nu s-au ridicat. Prezidiul însă n-a observat (sau s-a făcut că nu observă) și din nou unanimitate.

Și cînd biroul s-a retras în prima ședință pentru a-și stabili sarcinile, în adunare au izbucnit discuții. De data asta nu numai cei al căror vot contra nu fusese luat în seamă, ci și alți uteciști își exprimau dezacordul cu alegerea lui Călinescu în birou.

Iată cîteva din părerile pe care ar fi trebuit de altfel să și le exprime în adunare:

BALINT ILEANA: Călinescu învață bine, foarte bine chiar, dar nu e coleg bun, nu se poartă frumos, e egoist. Dacă îi atragi atenția te înjură... Să spună colegii care au fost cu el la practică. A fost responsabil de grupă. Trebuia să se roage mult de el ca să le dea și lor teodolitul pe mînă. Numai el voia să învețe. Apoi dacă nu știai, el rîdea de tine „habar n-ai".

LĂZĂRESCU CORNELIA: Stratulat Constantin era mult mai bun. Învață și el bine. Nu are notele lui Călinescu, numai 9 și 10, dar nu are nici o notă sub 7 iar pe deasupra este și un adevărat coleg. Este apropiat de toți și întotdeauna cu sufletul alături de clasă.

Și asemenea păreri au mai fost exprimate și de alți elevi. Luînd cunoștință de ele, poate că biroul Comitetului raional Nicolae Bălcescu al U.T.C. va lua măsurile ce se impun.

ZILNIC ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări

DE PESTE HOTARE

Sesiunea O. N. U.

DEZBATERILE DIN ADUNAREA GENERALĂ

În ședința de luni seara a Adunării Generale a O.N.U. a continuat discuția generală. Ministrul afacerilor externe al Ciprului, Spyros Kyprianu, a declarat că trebuie să se pună capăt războiului din Vietnam. Statele Unite trebuie să înceteze bombardamentele asupra teritoriului R.D. Vietnam fără nici un fel de condiții prealabile. Referindu-se la problema cipriotă, el a spus că „viitorul Ciprului trebuie să fie rezolvat în conformitate cu dorința poporului acestei țări", orice soluție trebuind să fie bazată pe autodeterminare. Kyprianu a arătat că convorbirile particulare care au loc în prezent între guvernele Greciei și Turciei pentru soluționarea problemei cipriote „au dus la o reducere a tensiunii în Mediterana răsăriteană, și dacă va fi găsită o soluție acceptabilă poporului cipriot, aceasta va fi salutată de guvernul meu".

În cuvintarea sa, ministrul afacerilor externe al Liberiei, Rudolph Grimes, a declarat că Națiunile Unite trebuie să aplice sancțiuni economice împotriva regimului rasist din Rhodesia, și dacă acestea se vor dovedi ineficace, ele vor trebui urmate de folosirea forței.

Reprezentantul Guineei, Achkeh Marof, a declarat că, așa cum a reieșit din majoritatea cuvîntărilor rostite în cadrul discuției generale, războiul din Vietnam reprezintă în prezent cea mai mare amenințare la adresa păcii. Acest război demonstrează cît de primejdioasă este intervenția străină în afacerile interne ale unor țări suverane. Este necesar, a subliniat Marof, să fie adoptată Declarația cu privire la neamestecul în treburile interne ale altor țări și la respectarea independenței și suveranității statelor.

O nouă condamnare a apartheidului

Comitetul pentru problemele sociale, umanitare și culturale al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat două rezoluții care reamintesc țărilor membre ale Organizației Națiunilor Unite datoria lor de a condamna politica de apartheid a Republicii Sud-Africane și de a lua măsuri pentru a determina această țară să renunțe la politica ei rasistă.

Prima rezoluție, prezentată de 40 de țări afro-asiatice, a fost adoptată cu 86 de voturi contra 2 (R.S.A. și Portugalia) și 18 abțineri. Ea cere tuturor țărilor membre ale O.N.U. să aplice împotriva R.S.A. sancțiuni economice și comerciale ca și embargoul asupra furnizărilor de arme, recomandate de Adunarea Generală și Consiliul de Securitate.

A doua rezoluție, prezentată de Guineea, Maroc, Polonia, Arabia Saudită, Senegal și Uruguay, care a fost adoptată cu 78 de voturi contra 2 (R.S.A. și Portugalia) și 20 de abțineri, recomandă Adunării Generale să ceară Consiliului de Securitate să adopte „măsuri eficace pentru eliminarea apartheidului din Africa de sud și teritoriile învecinate acesteia".

Încă un emisar britanic la Salisbury

În capitala rhodesiană s-a aflat luni că în cursul acestei săptămîni urmează să sosească aici un emisar al primului ministru britanic, Harold Wilson.

Trimisul englez urmează să-i comunice premierului rhodesian, Ian Smith, ultimele condiții ale guvernului britanic pentru soluționarea crizei rhodesiene.

Observatorii din Salisbury afirmă că nu se poate pronostica rezultatul întrevederilor ce vor avea loc. Totodată, aceștia subliniază fermitatea guvernanților rhodesieni în hotărîrea lor de a menține independența unilaterală. Deși unii membri ai guvernului ilegal al lui Smith subliniau recent „importanța primordială a restabilirii relațiilor diplomatice anglo-rhodesiene", totuși, incertitudinea privind poziția cabinetului de la Salisbury persistă cu atît mai mult cu cît, potrivit acelorași observatori, „secretul desăvîrșit păstrat în jurul convorbirilor avute de miniștrii britanici cu premierul Smith face să pară încă fragile perspectivele unui acord de compromis".

CIOCNIRE ÎN COSMOS

Un reprezentant american la Congresul internațional de astronautică ce se desfășoară la Madrid, a declarat că în Cosmos a avut loc o ciocnire între obiecte produse de om. El a spus că această ciocnire a avut loc cu aproximativ 18 luni în urmă între doi sateliți de comunicație. Șansele unei ciocniri de acest gen erau de unul la un milion și totuși ea a avut loc. Sateliții amintiți funcționează împreună pe orbite similare.

CERERILE DAMASCULUI

UN NOU RĂGAZ ACORDAT COMPANIEI „IRAQ PETROLEUM"

Conflictul dintre autoritățile de la Damasc și „Iraq Petroleum Company" tinde să ia proporții. Ultimatumul de 24 de ore acordat de guvernul sirian la sfîrșitul celei de a 12-a întîlniri cu reprezentanții societății este un fapt nou care se adaugă la o dispută care dăinuie de mai mulți ani.

Acest diferend este cauzat de încercarea companiei petroliere de a „se sustrage de la plata redevențelor din tranzit pe care le datorează guvernului sirian" (AL BAAS) — pentru utilizarea pipe-line-ului ce traversează teritoriul Siriei. Conducta, lungă de 858 km, pornește de la Kirkuk (oraș situat în nordul Irakului) și străbătînd Siria atinge coasta mediteraneană în portul petrolier Nias. Potrivit unui acord încheiat cu 11 ani în urmă, proprietarul conductei — „Iraq Petroleum Company" (marele consorțiu format prin participarea capitalurilor engleze și americane), s-a obligat să plătească anual statului sirian o anumită sumă care, însă, n-a fost achitată niciodată în întregime. Damascul cere „să se acopere integral toate sumele datorate tezaurului sirian". La 28 august, guvernul de la Damasc a solicitat companiei să ia parte la negocieri pentru sporirea taxei de folosire a conductei. După tergiversări societatea petrolieră a acceptat să participe la negocieri; dar, tratativele din ultima lună nu au dus la nici un rezultat, ambii parteneri rămînînd în continuare pe pozițiile lor: Siria cere împărțirea pe jumătate a beneficiilor, iar „Iraq Petroleum Company" menține propunerea de a spori într-un mod limitat cuantumul redevențelor actuale pentru transportul petrolului pe teritoriul sirian.

Într-un comentariu dedicat acestui conflict, postul de radio Damasc relata că „guvernul sirian ține să se acopere integral toate sumele datorate". Ultimatumul, prelungit în vederea consultării delegației societății „Iraq Petroleum Company" cu conducerea acesteia de la Londra, arată hotărîrea guvernului sirian de a intra în posesia unor drepturi prevăzute în acordurile din 1955 și încălcate de compania petrolieră.

I. TIMOFTE

INSULELE BARBADOS DEVIN INDEPENDENTE

Guvernatorul britanic al insulelor Barbados, John Stowe, a anunțat luni dizolvarea parlamentului și a stabilit data viitoarelor alegeri legislative la 3 noiembrie, cu 27 de zile înainte ca acest teritoriu să devină independent.

Situate la punctul terminus al părții de sud al Mării Caraibilor, insulele Barbados ocupă o suprafață de 430 km p și au o populație de 250 000 de locuitori, dintre care 77,5 la sută de origine africană.

Insula Barbados se află sub stăpînire britanică din anul 1625. După unele documente istorice, insula a fost ocupată de englezi între anii 1620—1624. Vestigiile arheologice arată că în epoca premergătoare ocupației engleze, insula era locuită de indieni arawak, veniți din America Latină, iar la începutul secolului al XVI-lea, a fost explorată de spanioli, care, retrăgîndu-se, au luat cu ei numeroși sclavi.

În 1958 insulele Barbados au fost integrate în Federația Indiilor de Vest, creație artificială a politicii coloniale britanice, care s-a destrămat după patru ani.

În urma tratativelor cu guvernul englez, ministrul britanic al coloniilor, Fred Lee a anunțat că la 30 noiembrie acest teritoriu va deveni un stat independent în cadrul Commonwealthului.

„ANTIDOTUL"

Generalul Gomes de Arajo, ministrul portughez al apărării, este îngrijorat. Reintors recent dintr-un turneu de inspecție din jungla africană, unde trupele de sub comanda sa încearcă să înăbușe mișcarea de eliberare, ministrul de la Lisabona a declarat că este „foarte neliniștit de extinderea activității rebelilor" din Angola și Mozambic.

În imposibilitate de a-și atinge scopul în pofida mijloacelor militare de care dispune, guvernul portughez pregătește noi planuri menite a-i perpetua dominația în coloniile din Africa. Săptămînalul LE NOUVEL OBSERVATEUR relata că generalul Gomes de Arajo ar fi autorul unui asemenea plan. Potrivit acestuia, se preconizează crearea unui comitet care să cuprindă ofițeri de stat major și din serviciile speciale de securitate din Republica Sud-Africană, Rhodesia și Portugalia. Acest organism ar urma să coordoneze acțiunile de reprimare a patrioților africani. Un alt plan lansat recent de autoritățile colonialiste de la Lisabona se referă la emigrarea pe malurile fluviului Zambezi a unui contingent de un milion de portughezi cu scopul de a modifica actualul raport între rasele din Mozambic, unde trăiesc șapte milioane de negri și 89 000 de albi. Cercurile din preajma lui Salazar susțin că prin instalarea rapidă a unui milion de albi, Portugalia s-ar putea menține mai mult în Africa și în acest mod ar avea posibilitatea „să-și manifeste mai activ solidaritatea cu celelalte țări civilizate de pe continent". În concepția oficialităților de la Lisabona țări „civilizate" sînt desigur, în primul rînd, cele care promovează o politică rasistă.

„Antidotul" la care vor să recurgă autoritățile portugheze se va dovedi ineficient.

Planurile domnului general sînt sortite eșecului...

I. T.

Întîlnirea Johnson—Gromîko

WASHINGTON 11 (Agerpres). — După cum transmite agenția T.A.S.S., la 10 octombrie, A. Gromîko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a făcut, la invitația președintelui Johnson, o vizită la Casa Albă. La convorbirea care a avut loc între președintele S.U.A. și ministrul de externe sovietic au asistat, din partea sovietică, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., A. Dobrînin, iar din partea americană secretarul de stat, Dean Rusk, și alte persoane oficiale.

Agenția TASS arată că după întrevedere, purtătorul de cuvînt al Casei Albe, Christian, a declarat corespondenților că președintele Lyndon Johnson și ministrul sovietic al afacerilor externe, A. Gromîko, au procedat „la o discuție sinceră și largă, într-o atmosferă de lucru, asupra unei serii de probleme de interes reciproc". El a adăugat că la încheierea convorbirii, președintele i-a prezentat ministrului sovietic pe vicepreședintele S.U.A., Humphrey și pe liderii partidului democrat din Congres, senatorii Mansfield, Smathers, Long precum și pe congresmanii McCormack, Boggs și McFaall.

În aceeași zi, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. a avut o întrevedere cu secretarul de stat Dean Rusk. Răspunzînd la întrebările ziariștilor, A. Gromîko a declarat, după întrevedere: „Am discutat cîteva probleme, printre care cea cu privire la neproliferarea armei atomice. Lucrurile se prezintă în așa fel, încît, ambele țări — S.U.A. și U.R.S.S. — sînt interesate în realizarea unei înțelegeri care să contribuie la încheierea unui acord internațional în această problemă. S-a căzut de acord să fie continuat schimbul de păreri în problemele respective".

INDIENII SAU INCAȘII ?

Șase tineri (doi spanioli, un francez, un mexican, un canadian și un ecuadorian) au părăsit luni țărmurile Ecuadorului pe bordul unei plute construite din lemn de balsa cu intenția de a străbate Oceanul Pacific și a ajunge în Polinezia. Această expediție, denumită „Anti Kon-Tiki", urmărește să demonstreze că indienii Huancavilca din Ecuador, și nu incașii din Peru au făcut primii o asemenea călătorie, în urmă cu 2 000 de ani, și au populat insulele Oceanului Pacific. Exploratorii intenționează să rămînă pe ocean timp de șapte luni fără să atingă pămîntul.

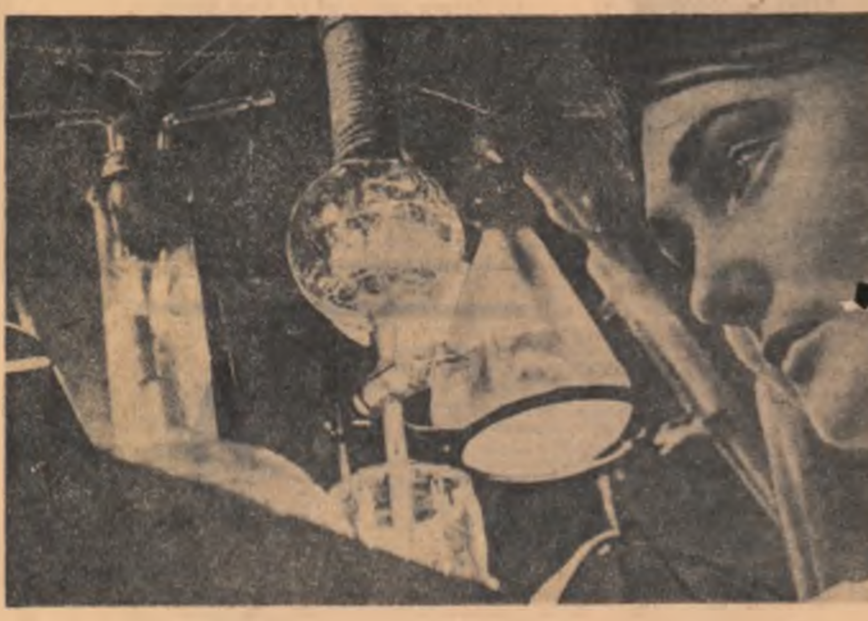

R. P. BULGARIA. În laboratorul de cercetări științifice în domeniul industriei din orașul Vidin

VIETNAMUL DE SUD. Luptători ai forțelor patriotice în timpul unei acțiuni victorioase la Nha De Bong Trang

Telepatie la... 3 200 km.

Specialiștii de la secția de bioinformație, creată în urmă cu un an la Societatea tehnico-științifică de radiotehnică și de electrocomunicații din Moscova, au reușit să efectueze o experiență de comunicații prin telepatie la mare distanță. Potrivit ziarului „Komsomolskaia Pravda", cu ajutorul telepatiei au fost transmise de la Moscova la Novosibirsk (peste 3 200 km) imaginile unor hărți și obiecte. Percepientul (persoana care recepționa imaginile) a reușit să recepționeze 12 din cele 25 de imagini de hărți transmise. Un sfert din imaginile transmise au fost recepționate bine, jumătate satisfăcător.

Ziarul subliniază că deși aceste experiențe nu permit încă să se tragă concluzii definitive, ele constituie un temei suficient pentru a se continua cercetările în acest domeniu atît de puțin cunoscut al științei.

McNAMARA LA SAIGON

Ministrul apărării al S.U.A., Robert McNamara, care vizitează în prezent Vietnamul de sud, a avut marți dimineața întrevederi secrete cu șeful statului, generalul Nguyen Van Thieu, și cu primul ministru sud-vietnamez, generalul Cao Ky. În prealabil, la sediul guvernului a avut loc o scurtă conferință „la nivel înalt", la care, în afara lui McNamara, șefului statului sud-vietnamez, și premierului Ky au mai luat parte comandantul șef al forțelor armate americane din Vietnamul de sud, generalul Westmoreland, ambasadorul american la Saigon, Cabot Lodge, subsecretarul de stat al U.S.A., Nicholas Katzenbach.

La sfîrșitul întrevederilor, nici una dintre personalități nu a acceptat să facă vreo declarație. Robert McNamara a promis ziariștilor că le va vorbi numai la sfîrșitul vizitei.

Agenția U.P.I., citînd surse informate, relevă însă că la convorbirile de marți dimineața partea sud-vietnameză ar fi formulat cereri privind majorarea efectivului militar american.

PE SCURT

DELEGAȚIA Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist din România, condusă de Ion Popescu, secretar al C.C., care se află în vizită în Cehoslovacia, a sosit în regiunea Stredoslovensky. La cimitirul central din Zvolen, delegația a cinstit memoria celor 11 000 de militari români, căzuți în luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei.

EXPOZIȚIA de artă plastică românească, deschisă în pavilionul culturii din Palatul de iarnă de la Pekin a fost vizitată la 11 octombrie de Li Sien-nien, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat, Liu Nin-i, secretar al C.C. al P.C. Chinez, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, Giao Guan-hua, adjunct al ministrului afacerilor externe, Sun I-pin, vicepreședinte al Comitetului pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Au fost prezenți Iorgu Istrate, însărcinat cu afaceri ad-interim al României în R. P. Chineză, și membri ai ambasadei.

DELEGAȚIA R.D. Vietnam, condusă de Le Thanh Nghi, a dus tratative cu o delegație guvernamentală a R.D.G., condusă de G. Weiss, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Cu acest prilej au fost semnalate acorduri privind livrările reciproce de mărfuri pe 1967 și acordarea unui ajutor economic și unor credite pe termen lung din partea R. D. Germane.

La 11 octombrie, Le Thanh Nghi a părăsit Berlinul.

SONDA lunară „Surveyor-1" a retransmis luni pe Pămînt șase fotografii „comandate" de tehnicienii Laboratorului pentru propulsie cu reacție de la Pasadena, (California). Ele au fost captate de un centru de recepție situat în Republica Sud-Africană.

După cum se știe, „Surveyor-1", care a transmis pe Pămînt, cu trei luni în urmă, peste 11 000 fotografii ale suprafeței Lunii, după care și-a încetat orice activitate, a început din nou să emită semnale slabe la sfîrșitul săptămînii trecute.

PREȘEDINTELE cabinetului de Miniștri al R. P. D. Coreene, Kim Ir Sen, a primit delegația parlamentară din Republica Somalia, condusă de șeicul Mukhtar Mohamed Hussein, președintele Adunării Naționale, care se află în vizită în Coreea. Cu acest prilej între Kim Ir Sen și membrii delegației somaleze a avut loc o convorbire prietenească.

R. D. GERMANĂ. Vedere din orașul Leipzig

„Țara de la capătul pămîntului"

Situată mai departe chiar decît îndepărtata Australie, Noua Zeelandă a fost numită, la începutul colonizării ei, „țara de la capătul pămîntului". Imensa distanță care o separă nu numai de Anglia, în stăpînirea căreia se afla, dar și de cele mai apropiate țărmuri ale Asiei, i-a obișnuit vreme îndelungată pe neozeelandezi să se simtă la adăpost de toate furtunile politice din lume. De aceea, problemele războiului n-au avut niciodată trecere în insulă. În schimb, îndeletnicirile pașnice, mai ales agricultura, au cunoscut o largă dezvoltare.

De altfel, pămîntul Noii Zeelande oferă, poate ca nicăieri altundeva, minunate condiții naturale. Pășunile de aici nu au egal, iarba este mustoasă, dulce, amestecată cu trifoi și ajungînd pînă la genunchi. La tot pasul susură izvoare curate și reci, pe malurile cărora cresc nălcii brazi, stuf, iar de jur împrejur nici țipenie de om. În schimb, se poate întîlni pretutindeni animalul cel mai pașnic din lume: oaia.

Eroina economiei țării

De la antica Grecie pînă la moderna Anglie, aproape că nu există țară în care oaia să nu fi jucat, la un moment dat, un rol de seamă. Dar, acest rol n-a fost poate nicăieri atît de important ca în Noua Zeelandă, astăzi. Primele cifre statistice pe care le află orice străin care debarcă în insulă sînt: numărul locuitorilor (2,6 milioane), numărul oilor (51 milioane) și întinderea pășunilor (12 milioane hectare). Clima blîndă, belșugul de luminozitate și umiditate permit ca ierburile să crească în tot cursul anului, iar animalele, în mod practic, nu necesită adăposturi acoperite. Grija fermierului se limitează, în genere, doar la paza și numărătoarea turmelor (în afară de oi, locuitorii cresc și vite cornute). Lîna, untul, brînza și carnea obținută în 1965 au alcătuit aproape în întregime veniturile țării de pe urma exporturilor: 1,1 miliarde dolari.

Cu toate acestea, în agricultură lucrează doar 12 la sută din populația aptă de muncă. Aceasta, bineînțeles, tocmai pentru că turmele nu au nevoie de prea mulți pașnici. Restul populației este ocupată mai ales în industrie, care deservește aproape exclusiv necesitățile interne. De aceea, deși agriculturii îi revine doar un sfert din produsul național, ea asigură 94 la sută din valuta străină necesară pentru achiziționarea automobilelor, mașinilor agricole, construcțiilor hidroenergetice și televizoarelor.

Ce căutăm în Vietnam?

„Dacă există vreo țară creată de natură pentru a fi neutră, aceasta este Noua Zeelandă", a declarat, în particular, o importantă oficialitate de la Wellington. Cu toate acestea, după cum se știe, țara a fost angrenată în pactele militare ANZUS și SEATO; ca urmare, guvernul neozeelandez a trimis militari care să se alăture trupelor americane agresive în Vietnam. Acțiunea a stîrnit, în țară, valuri de proteste. „Ce căutăm noi în Vietnam?" — iată întrebarea pusă de mii și mii de oameni în Noua Zeelandă. În cursul a zeci de mitinguri și demonstrații, neozeelandezii au cerut încetarea participării țării lor la războiul din Vietnam, încetarea războiului.

Totuși, Washingtonul nu s-a declarat mulțumit de participarea neozeelandeză care, e drept, în comparație cu cea americană sau australiană, este mai redusă. De mai multe ori i s-a cerut sporirea „contribuției" și, se pare, tocmai această cerință va fi reînnoită în timpul vizitei pe care o va face luna aceasta la Wellington, președintele american, Johnson.

Intensificarea „angajării"? Neozeelandezii resping această eventualitate. După înseși declarațiile ministrului apărării, cheltuielile militare sînt „uluitoare". Așa, de pildă, pentru achiziționarea unui singur avion „S-130" ar trebui să fie vîndute 600 000 de oi. „Dacă Noua Zeelandă — a declarat ministrul — și-ar întrei chiar bugetul militar și ar cumpăra arme moderne vînzîndu-și toate cele 51 de milioane de oi ale sale, potențialul militar astfel creat este puțin probabil să mulțumească comandamentul american". Dar locuitorii țării nu vor să-și piardă oile lor, economia lor, viața lor, pentru înfăptuirea planurilor militare ale unei puteri străine. Zilele trecute, „Comitetul pentru pace în Vietnam" din Noua Zeelandă a chemat la organizarea de demonstrații împotriva vizitei președintelui Johnson. „Vom face tot posibilul — a declarat președintele Comitetului H. B. P. Mitcalfe — pentru a exprima nemulțumirea poporului nostru față de politica președintelui Johnson".

ION D. GOIA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".